



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu**

**Isidorus <Pelusiota>**

**Parisiis, 1585**

Hermino Comiti. 255.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

si verè loquendum est, Oratiunculam potiùs) de eo, quòd factum non sit, elucubrasse, quæ à nonnullis quidè mirificis laudibus fit, à nonnullis autem, aliis libris, qui de hoc argumento à quibusdã elaborati sunt, præstantior habita sit, atque, vt eam ad te mittam, præcibus à me contendis, idcirco eam mitto. Tu verò ne famæ iudicium in sententia ferenda sequere: verum eam accuratè perpende atque explora. Ac si ea commodè à me scripta sit, Deo gratiam habe: sin autem in ea quippiam desiderari videatur, humanæ imbecillitati, quæ minimè, vt cupit, loqui potest, ignosce.

Paulo. 254.

Quandoquidem amor ex aspectu oritur, idcirco Christus quoque eum, qui petulanter atque impudicè oculos pascit, adulterum esse pronunciauit: quo videlicet non facinus duntaxat, sed etiam cogitationem prohiberet. Atque ad eundem modum, Lex quidem de homicida, Christus autem de eo quoque, qui irascitur, supplicium somit. Illa enim manus, hic animæ leges sancit, ac dum radicem oriri non patitur, ramos etiam antè cohibet. Quæ cum ira sint, oculum & iracundiam velut iniecto fræno coercere: ne ille ad adulterium, hæc ad cædem te velut porrecta manu ducat.

Hermينو Comiti. 255.

Da operam, vir optime, ne te tanquam, vnum è vulgo, immutet rerum secundarum aura, verum firmum atque constantè amicis seruet philosophia, cù qua es educatus. Illud enim imperitis ac gregariis contingere solet: hoc autem iis, qui ingenti sapientia præditi sunt: quorum in cæterum nomen tuum ascriptum est.

Eudæmoni. 256.

In laudem pij Episcopi certamè descendere minimè fortasse dubitassem, nisi illud veritus fuisset, ne si ipsius virtutibus in-

δὲ ζῆλὸν εἰπεῖν, τὰ ληθέω λογιδίον μοι ἐγράψαι γεγραφθῆαι τὰ δὲ μὴ εἶναι εἰμαρμένον. ὡς δὲ πινὼν μὲν ἐκ- γεμασθῆναι, ὡς δὲ πινὼν δὲ καὶ τῆς ἀλ- λων συγγραμμάτων τῶν εἰς τὸ τοιοῦτον πινὼν πεπονημένων παρεκρίθη, καὶ παρεχάλεσας τὸ τό σοι πεμφθῆναι, πέ- πομφα αὐτό τοιοῦτον μὴ ἀπὸ τῆς φήμης ἀφίξις, ἀλλὰ ἀκριβῶς βα- σανίσας δοκίμασον. καὶ εἰ μὲν εὐ ἔχει, τὸ θεῶ ἴσθι. εἰ δὲ δόξει σοι ἐλλιπῆ γεγραφθῆαι, τῇ ἀνθρωπίνῃ ἀσθενείᾳ συγγνώσκει τῇ μὴ δυναμένη ὡς βέλτε- ται φερεῖται.

Παύλῳ. σιδ.

Ἐπειδὴ οὐκ ἐστὶν ὄρεον τὸ ἐρεῖν τίς τίς ται, ἀλλὰ τὸ καὶ ὁ Χριστὸς τὸν ἀνό- λητος ἐπίστα τὰς ἡλεις μοιχὸν εἶται ἀπεφύνατο, καὶ τὸ ἀφῆξιν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔνοιαν παρανασέλλων, καὶ ὅτι τὸ φόνος δὲ, ὁ μὲν νόμος τὸ ἀνδραφόνος, ὁ δὲ Χριστὸς καὶ τὸν ὀργισθῆναι πτωρεῖται. ὁ μὲν γὰρ τῇ ψυχῇ, ὁ δὲ τῇ χειρὶ νομοῦται, καὶ ἀλλὰ τὸ μὴ συγχρησάμεναι τὴν ῥίζαν, καὶ πῶς κλάδους παρανασέλλει. χαλίνους τοῖνυν καὶ τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν θυμὸν, ἵνα μὴ ὁ μὲν εἰς μοιχείαν, ὁ δὲ εἰς φόνον σε χεῖρα γωγίση.

Ερμίνῳ κόμισι. σνε.

Μὴ μεταβαλλέτω σε, ὦ ἀριστε, ὡς ἕνα τῶν πολλῶν, ἐνημερίας ἀρετῆς ἀλλὰ φυλαττέτω βέβαιον τοῖς φίλοις ἢ συντροφῶν φιλοσοφία. ἐπιεῖτο μὲν γὰρ τοῖς ἀπειροχάλοις καὶ ἀγαθῶν εἶωθε συμβαίνειν. τὸ τοιοῦτον δὲ τοῖς κομι- δῆ σοφοῖς, ὡν εἰς τὸν ἀλλοτριὸν ἐπι- γεράφης.

Εὐδᾶμονι. σισ.

Ἐτόλμισα ἂν εἰς τὸ ἀγῶνα τῆς ἐγκομίαν ἔθεο φίλοις Θεοδοσίῳ ἔπιποσὶ κα- τὰ λθεῖν.